

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

גיטין דף עט.

מה הן הג' מדות שמצאנו חילוק בין שבת לגיטין?

גיטין	שבת	
אמרינן - ומגורשת ¹	לא אמרינן - ופטור	"קלוטה כמי שהונחה" - לרבנן
לא אמרינן - ולא מגורשת ³	אמרינן - וחייב ²	נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו סל
לא אמרינן חלוקין - ומגורשת ⁵	אמרינן חלוקין - ואסור ⁴	ב' גגין יחד וחלוקין הדיורין למטה

גיטין דף עט:

גט ישן - דהיינו שנתייחד הבעל עם אשתו אחר זמן כתיבת הגט, מה הדין?

ומה הטעם?	מה הדין?	
אין לחוש שיאמרו גיטה קודם לבנה ⁶	יכול לגרש בו לכתחילה	לבית שמאי
יש לחוש שמא יאמרו גיטה קודם לבנה ⁸	אסור לגרש לכתחילה ובדיעבד כשר ⁷	לבית הלל

¹ גבי גט בעינן שיהיה משתמר, וכיון דאוקמינן שהיו המחיצות התחתונות עודפות על העליונות, או שהיה תוך ג' טפחים לארץ דבאופן זה הוא נשמר לדעת האשה שפיר הוי גט, אע"פ שגלבי שבת ס"ל לרבנן דקלוטה באויר לאו כמי שהונחה דמי, ולא נחשב שנכנס לרשות עד שנח.

² פי', אם זרק מרשות הרבים חפץ, ונח על הטרסקל הנ"ל - חייב בשבת, דאפי' שהקנה גבוה מאה אמה הרבה יותר ממחיצות רשות היחיד, ומשום שלענין שבת רשות היחיד עולה עד הרקיע, וכיון שנח על איזה דבר אפי' גבוה מאד - הוי מוציא מרשות הרבים לרשות היחיד וחייב.

³ דכיון שגט צריך שישמר, ושם למעלה אינו נשמר ולכך לא הוי גט.

⁴ פי', לענין שבת אמר רב יהודה בשם שמואל, שלא יעמוד אדם בגג שלו ויקלוט מי גשמים מגג חבירו - אפי' ששני הגגין מחוברין, מ"מ כיון שהם חלוקין מלמטה בדיורין דאחד שלו ואחד של חברו, אמרינן שכך הם חלוקים למעלה על הגג, וכל גג חשוב רשות בפני עצמו ואסור להעביר דבר - או טיפות הגשם, מגג אל גג.

⁵ ונפ"מ אם היה לבעלה ב' דירות עם ב' גגין ביחד, והשאל לראש אחד מהגגין וקיבלה את הגט בשני, אין אומרים בזה שהגגין חלוקין ויחד מקום מושלי אינשי וב' מקומות לא מושלי, דכיון שבגט דנים בקפידא של הבעל המשאיל, ואין דרך בני אדם להקפיד על הגגין להשאל רק אחד, ולכן אפי' כשהגיע הגט לגג השני היא מגורשת.

⁶ ב"ש סברי שלא אמרינן בכל בעל שנתייחד עם אשתו אחר כתיבת הגט - שמסתמא בא בעליה. וביארו התוס' (בד"ה ב"ש) את הטעם ע"פ הירושלמי, דכיון שב"ש ס"ל שאין אדם מגרש את אשתו אא"כ מצא בא ערות דבר, ולכן היא מזוהמת בעיניו ואין לחוש שאם נתייחד עמה שמא בא עליה.

⁷ ונחלקו ב' לשונות בגמ' בזה, דלישנא קמא ס"ל שאם נשאת לא תצא, (ומשמע שאם לא נשאת עדיין אסור לה להנשא בו עד שתקבל גט חדש). ואיכא דאמרי ס"ל שאפי' לא נשאת עדיין - כיון שנתגרשה כבר תינשא לכתחילה.

⁸ דב"ה ס"ל שיש לחוש בנתייחד עמה שמא בא עליה, וביארו התוס' הנ"ל דב"ה לשיטתם דכיון שמגרש אדם אשתו אפי' הקדיחה תבשילו - ואינה מזוהמת בעיניו, ולכן יש לחוש שמא בא עליה.